

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: **P. H.,**
bytem X,
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Juráněm,
se sídlem Dvořákova 13, Brno,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2020, č. j. 024864/2020/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný k odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Poděbrady (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 3. 2019, č. j. MEUPDY/0018864/DOPP/2019/PNo, částečně přeformuloval výrok rozhodnutí a ve zbytku rozhodnutí potvrdil. Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť porušil ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč.

2. Žalobce v podané žalobě uplatnil celkem dva žalobní body: 1) nedostatečné kroky ke zjištění pachatele přestupku a 3) chybějící datum vypravení na prvostupňovém rozhodnutí.
3. Pokud jde o první žalobní bod, žalobce uvádí, že má za to, že datum narození není nezbytným údajem v dané věci. Žalobce v současné době nemá vědomost o tom, že by se v místě bydliště označeného řidiče zdržovaly dvě osoby se stejným jménem a z toho důvodu má za to, že označení řidiče, tak, jak jej zaslal správnímu orgánu prvního stupně, bylo zcela dostačující. Správní orgán I. stupně měl tedy postupovat *ex officio* nadále s označeným řidičem, když dle názoru žalobce měl správní orgán prvního stupně dostatek relevantních informací o osobě označeného řidiče a sdělený řidič měl být posléze také vyzván k podání vysvětlení. Řízení o správním deliktu bylo proto zahájeno v rozporu s § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, jelikož správní orgán zahájil řízení s provozovatelem vozidla, aniž by učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Správní orgán I. stupně se ani nepokusil oznámenému řidiči doručit výzvu k podání vysvětlení a na základě jeho výpovědi ověřit, zda se mohl přestupku dopustit či nikoliv.
4. V druhém žalobním bodu žalobce namítá, že nesouhlasí s bagatelizováním jeho námítky ohledně chybějícího údaje „Vypraveno dne“ na rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Tuto námitku vznesl a zdůvodnil ve svém odvolání ze dne 20. 4. 2019. Žalovaný pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí k této námitce uvádí, že předmětné rozhodnutí orgánu prvního stupně obsažené ve spisové dokumentaci tento údaj obsahuje. To však nic nemění na faktu, že na rozhodnutí orgánu prvního stupně doručeném žalobci tento údaj absentoval. Podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, má správní orgán povinnost označit na písemnost slovy „Vypraveno dne“, což se v žalobcově případě nestalo a rozhodnutí správního orgánu tak nemělo všechny zákonné náležitosti. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, č. j. 1 As 229/2014-48.
5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že datum narození je nezbytným identifikačním údajem podle § 18 správního řádu a rovněž dle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
6. Pokud jde o druhou žalobní námitku, žalovaný na žalobcem citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, podle kterého nemá výše zmíněná vada vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

II. Obsah správního spisu

7. Z oznámení Městské policie Poděbrady o přestupku ze dne 19. 2. 2018 vyplývá, že dne 15. 2. 2018 byla vozidlu RZ: X, jehož provozovatelem byl žalobce, naměřena v Kovanické ulici v Poděbradech rychlost 64 km/h (po zohlednění odchylky 61 km/h), přičemž na daném úseku byla nejvyšší povolená rychlost 50 km/h.
8. Dne 21. 2. 2018 vyzval správní orgán I. stupně žalobce k uhrazení částky 500 Kč. Na tuto výzvu zareagoval žalobce sdělením doručeným dne 19. 3. 2018, podle kterého automobil řídil L. A., adresa: X. Dne 20. 3. 2018 vyzval správní orgán I. stupně žalobce ke sdělení data narození řidiče.
9. Jelikož žalobce datum narození řidiče neuvedl, vydal správní orgán I. stupně dne 28. 12. 2019 příkaz, jímž shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 7 rozsudku porušil

ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč. Dne 29. 3. 2019 podal žalobce proti tomuto příkazu odpor.

10. Dne 28. 3. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 7 rozsudku porušil ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč. Na rozhodnutí je vyznačeno „Vypraveno dne: 28. 03. 2019“.
11. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Dne 11. 2. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým částečně přeformuloval výrok prvoinstančního rozhodnutí a toto rozhodnutí potvrdil.

III. Posouzení věci krajským soudem

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publikovaný pod č. 2383/2011 Sb. NSS a dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz).
13. V prvním žalobním bodu žalobce namítá, že správní orgán I. stupně se nesprávně ani nepokusil oznámenému řidiči doručit výzvu k podání vysvětlení kvůli chybějícímu datu narození. Tato námitka není důvodná. Soud předesílá, že shodnou otázkou se již ve své judikatuře zabýval, a to v rozsudku ze dne 29. 9. 2019, č. j. 44 A 28/2018-37, od jehož závěrů neshledal důvodu se odchýlit.
14. Soud konstatuje, že obsahem správního spisu je doloženo, že správní orgán I. stupně po obdržení oznámení o podezření ze spáchání přestupku v souladu s § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu vyzval žalobce jako provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky. Podmínky dle § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu byly splněny, protože totožnost řidiče vozidla nebyla známa a nebyla zřejmá ani z podkladu pro zahájení řízení o přestupku, přičemž porušení bylo možné projednat uložením pokuty příkazem na místě. Součástí výzvy bylo rovněž poučení žalobce dle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu o možnosti zaplatit určenou částku ve lhůtě v tomto ustanovení stanovené, nebo ve stejné lhůtě sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku.
15. Mezi stranami je sporná otázka, zda žalobce náležitě realizoval svoji zákonem danou možnost sdělit k výzvě správnímu orgánu I. stupně údaje o totožnosti řidiče a zda správní orgán I. stupně mohl přistoupit bez dalšího k vyvození odpovědnosti žalobce za správní delikt provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, anebo měl na základě informace žalobce provádět další úkony ke zjištění totožnosti řidiče.
16. Podle § 10 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu provozovatel vozidla nesmí přikázat nebo svěřit samostatné řízení vozidla osobě, o které nezná údaje potřebné k určení její totožnosti. Podle § 10 odst. 4 téhož zákona je provozovatel vozidla povinností na výzvu policie, krajského úřadu nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností

sdělit skutečnosti potřebné k určení totožnosti řidiče vozidla podezřelého z porušení ustanovení tohoto zákona.

17. Z citované právní úpravy je tak zjevné, že žalobce jako provozovatel vozidla je povinen znát údaje potřebné k určení totožnosti řidiče vozidla podezřelého z porušení ustanovení tohoto zákona. Mezi tyto údaje zjevně patří také datum narození řidiče. V tomto ohledu se proto soud plně ztotožňuje s právními závěry žalovaného ohledně údajů potřebných ke zjištění totožnosti řidiče, jež plynou z § 63 odst. 1 zákona o Policii České republiky.
18. Za situace, kdy žalobce nesdělil správnímu orgánu v úplnosti údaje potřebné k nepochybnému zjištění totožnosti řidiče, nesplnil povinnost podle uvedeného ustanovení zákona o silničním provozu. Pokud chybějící údaj o datu narození řidiče k výzvě správního orgánu I. stupně neuvedl, byl to on sám, kdo zapříčinil, že správní orgán I. stupně v souladu se zákonem věc podezření ze spáchání přestupku řidiče odložil a vedl řízení o správním deliktu se žalobcem jako provozovatelem vozidla.
19. Soud přisvědčuje žalovanému také v tom, že za dané situace nebylo zjištění konkrétního řidiče věcí správních orgánů, protože k učinění dalších kroků vůči žalobcem označenému řidiči chyběl jeden z významných údajů identifikujících konkrétní osobu (datum narození). Žalobce se mylí, pokud se domnívá, že povinnost správního orgánu učinit další kroky ke zjištění řidiče vozidla, jenž je podezřelý ze spáchání přestupku, dopadá i na případy, kdy provozovatel neuvede veškeré údaje potřebné ke zjištění totožnosti řidiče. Správní orgán totiž neměl úplné indicie ke zjištění totožnosti řidiče, protože žalobce, ať již z jakéhokoli důvodu, správnímu orgánu nesdělil datum narození řidiče vozidla, ačkoli také tento údaj byl ve smyslu povinnosti plynoucí z § 10 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu povinen znát. Po správním orgánu totiž nelze důvodně požadovat, aby neúplné údaje k osobě řidiče sám zjišťoval a pokoušel se takového řidiče nalézt. Touto povinností by byl vázán jen tehdy, pokud by žalobce sdělil veškeré údaje umožňující nezpochybnitelnou identifikaci řidiče vozidla. Pouze za takového předpokladu by byl správní orgán povinen vyzvat řádně ztotožněného řidiče k podání vysvětlení a případně právě s ním zahájit řízení o přestupku pro porušení povinností dle zákona o silničním provozu. Správní orgán totiž musí disponovat takovými údaji, jež mu umožní vést řízení vůči konkrétní, řádně identifikované, a tedy nezaměnitelné osobě. To mu však žalobce svým přístupem neumožnil. Proto musí nést důsledky svého chování v podobě postihu za správní delikt provozovatele vozidla, neboť z vlastní vůle nevyužil dobrodiní zákona umožňujícího mu zabránit svému postihu řádným sdělením údajů o totožnosti řidiče. Výše uvedené platím tím spíše v projednávané věci, kdy žalobce uvedl jako řidiče osobu cizí státní příslušnosti žijící v zahraničí, u které je identifikace i komunikace z povahy věci složitější.
20. Soud tak uzavírá, že za dané situace nebyl správní orgán povinen činit žádné další kroky a pokusy ke zjištění totožnosti řidiče. Soud proto nepřisvědčil žalobní námitce, podle které správní orgán I. stupně pochybil, pokud bez dalšího i poté, co žalobce jako provozovatel vozidla sdělil informace o řidiči, který měl vozidlo řídit, věc odložil a bez jakékoliv další snahy o zjištění řidiče zahájil řízení proti žalobci
21. Ve druhém žalobním bodu žalobce namítá, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně neobsahuje údaj „Vypraveno dne“. Tato námitka není důvodná. Soud především konstatuje, že v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které žalobce k žalobě přiložil, tento údaj skutečně absentuje, zatímco v rozhodnutí založeném ve správním spise je tento

údaj obsažen. Nicméně i pokud by soud přisvědčil žalobci v tom, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně tento údaj neobsahovalo, neměla by tato vada vliv na zákonnost rozhodnutí. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v ze dne 11. 3. 2015, č. j. 1 As 229/2014-48 (na který oba účastníci odkazovali), „*K namítaným formálním vadám soud uvádí, že správní rozhodnutí skutečně musí obsahovat otisk úředního razítka (srov. § 69 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád), jeho vyhotovení popř. poštovní zásilka pak musí obsahovat údaj vypraveno dne: [srov. § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu]. Absence těchto náležitostí tedy zakládá nezákonnost rozhodnutí. Ne každá nezákonnost rozhodnutí však nutně musí vést k jeho zrušení (rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2011, čj. 7 As 23/2011-82). V případě absence otisku razítka by byl důvod pro zrušení rozhodnutí, pokud by toto pochybení vrhalo pochybnost na to, kdo předmětné rozhodnutí vydal. Absence údaje o vypravení rozhodnutí by zase hrála roli, byla-li by předmětná otázka dodržení lhůt pro vydání rozhodnutí žalovaným, popřípadě jeho nečinnost. V projednávaném případě však žádné takovéto důsledky formálních vad rozhodnutí stěžovatel neuvádí a soud je ani neshledává. Ze záhlaví rozhodnutí i z podpisu a uvedení funkce úřední osoby je zřejmé, že se jednalo právě o rozhodnutí žalovaného v prvním stupni. Zároveň v odvolacím správním řízení ani v následném soudním řízení není otázka dne vypravení správního rozhodnutí prvního stupně předmětem řízení. Absence těchto údajů je tedy pro věc irelevantní. Nemůže proto představovat důvod pro zrušení rozhodnutí“.* Soud tak shrnuje, že absence data vypravení na rozhodnutí správního orgánu I. stupně je sice vadou tohoto rozhodnutí, nicméně se jedná pouze o formální pochybení bez jakéhokoli vlivu na zákonnost napadeného rozhodnutí – ostatně žalobce ani netvrdí, že by shora uvedená vada nějaký vliv mít mohla či měla, jeho argumentace na tuto vadu toliko poukazuje.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. Protože soud neshledal žalobu důvodnou, zamítl ji (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
23. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. srpna 2021

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce